

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Forandring af Grundlovens §§ 30, 31, 32, 36, 37 og 39, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Valgene til Rigsdagen.

Formanden: Efter derom fremsat Anmodning skal jeg lade Foretagelsen af dette Valg vente til Slutningen af Mødet.

Man gik altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Statens Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Bivirksomheder, m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2997).

Sagen sattes til Forhandling.

Johnsen: Dette Lovforslag er enslydende med det, som i forrige Samling blev oversendt hertil fra Folketinget, alene naar undtages, at Tiden for Lovens Ikrafttræden er forandret til 1. April 1912. Folketingets Vedtagelse var i alt væsentligt i Overensstemmelse med den i 1909 nedsatte Kommissions enstemmige Forslag, hvilket Forslag var Resultatet af et Kompromis mellem noget divergerende Anskuelser i Kommissionen. — Sagen blev her i Tinget efter en 1ste Behandling henvist til et Udvalg, men det var saa sent paa Samlingen, at Udvalget kun naaede at blive konstitueret. Jeg skal ved denne Lejlighed indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling i forrige Samling, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget atter vil blive henvist til videre Overvejelse i et Udvalg.

J. Pedersen: Jeg skal ligesom det ærede Medlem, der nu talte, indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde til det foreliggende Forslag, da det var til Behandling her i Salen i Foraaret. Jeg tog da den Stilling til Forslaget, at jeg anbefalede dets Gennemførelse væsentlig i den Skikkelse, hvori det forelaa, det samme Standpunkt har

jeg fremdeles, og til denne Anbefaling skal jeg indskrænke mig.

Brandes: Som den ærede første Taler (Johnsen) bemærkede, kom dette Forslag jo meget sent til Landstinget i forrige Samling, og det Udvalg, som blev nedsat, holdt af den Grund ingen Møder om Sagen. Man maa da haabe, naar nu denne Sag i Aar bliver henvist til et Udvalg saa tidligt paa Samlingen, at man i alt Fald maa faa Landstingets Mening om Sagen at vide. Som den ærede første Taler bemærkede, har der været nedsat en Kommission, og skønt der i den var meget forskellige Anskuelser repræsenterede, lykkes det dog at komme til et enstemmigt Forslag. Folketinget har sluttet sig dertil, og Landstinget synes saa i alt Fald at burde sige sin Mening om Sagen. Man maa meget haabe, at dette vil ske, ogsaa af Hensyn til de Embedsmænd, om hvilke Lovforslaget drejer sig. Det vilde være urimeligt, om der ikke nogenlunde snart, da Sagen er rejst, træffes en Norm for deres Vedkommende, eller ogsaa slet ikke træffes nogen som helst Bestemmelse, for at de kunne vide, hvad de have at holde sig til. Den nuværende Tilstand bliver en Art Overgangstilstand, og at denne hører op, ville alle være tjente med. I Onsdags, da vi forhandlede om Grundlovsforslaget, sagde det ærede Medlem (Frijs), der talte paa de Frikonservatives Vegne, at han ikke troede, at der vilde komme noget ud af den Sag, fordi der var saa mange andre vigtige Sager, Finanssager, som vilde optage Tingets og Rigsdagens Tid i denne Samling. Saa stor er jo ikke den i Dag foreliggende Sag, at man ikke kan haabe, at den kan blive afgjort ved Siden af de vigtige Sager, som den højtærede Konseilspræsident og Regeringen have sat paa deres Program. Man maa antage, at den højtærede Konseilspræsident ogsaa vil sætte sin Vilje ind paa, at denne Sag kommer til Afgørelse, og da man jo har hørt fra Ordføreren for Landstingets største Parti, at Sagen skal behandles i et Udvalg, kan man haabe, at Sagen vil blive ført til Ende. Det haaber jeg ogsaa, at den højtærede Konseilspræsident vil gøre alt, hvad der er ham muligt, for; maaske vil den højtærede Konseilspræsident være ret